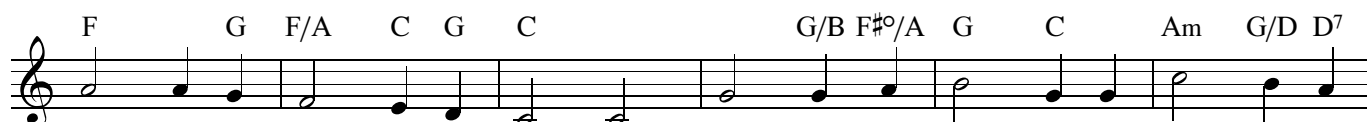

143

Sjá, ljós er þar yfir

1. Sjá, ljós er þar yfir sem lagður var nár. Hann lifir, hann
 2. Ei myrkr-ið vann ljós-ið þótt langt væri í stríð, nei, ljóss-ins varð
 3. Til himn-eskr-ar gleði nú grófin er hlið, ei graf-ar á
 4. Ei hagg-ast hans kirkja þótt hretgeis-i stríð, hans heil-ög orð

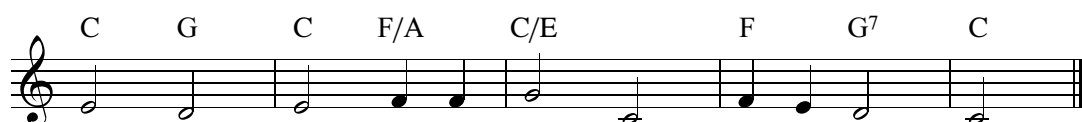
lifir, nú ræst haf-a spár. Hann rís upp í ljóma, nú lif-ið er
 hrós-ið um ei-líf-a tíð. Burt hrell-ing er flú-in því himn-esk-a
 beði er sein-ast-a mið. Þér höf-uð sem niður af hryggð vor-uð
 styrkj-a gegn ó-vin-um lýð. Enn víða' eru' á ferð-um hans vott-ar um

veitt og lausn úr þeim dróma sem mann-kyn bar þreytt. Hvert inn-sigli' er
 von oss hef-ur veitt trú-in á Guðs eink-a-son. „Hví leit-ið þér,
 sveigð upp hefj-ið nú yður og ver-ið ei beygð. Kom, hjörð, til þíns
 heim þótt viðj-um og sverð-um sé ot-að mót þeim og vitna' um hinn

brot-ið og bjarg-i velt frá, á burt er-u verð-ir því hræðsl-a greip
 kon-ur, svo harm-þrungn-ar hér? Ei hann sem nú lif-ir hjá fram-liðn-um
 hirð-is og leiða-þig lát, hann lif-ir, hann lif-ir og enn hef-ur
 heil-aga' er hreif oss úr neyð, um hann sem á kross-in-um deydd-i vorn

þá og helj-ar hlið skjálf-a. } Hal-le-lú-ja.
 er, upp Herr-ann er ris-inn.“
 gát frá himn-um á sín-um.
 deyð, um her-tog-a lífs-ins.

5. Þér kristnir, hví grátið
 og kvíðið þér enn?
 Af kveinstöfum látið,
 þér friðkeyptu menn.
 Það jörðin brátt tekur
 af jörðu sem er,
 en Jesús það vekur
 til dýrðar hjá sér.
 Hann vitjar síns akurs
 á uppskeru tíð
 og illgresið skilur
 frá hveitinu' um síð.
 Hann hveiti sitt þekkir. Hallelúja.